

sorgshjem afholdes af amtskommunen med 75 pct. statsrefusion. For så vidt angår de øvrige udgifter gælder det, at udgifterne i almindelighed fordeles mellem kommunen og staten, og den gennemsnitlige statsrefusion til kommunerne af disse udgifter er beregnet til ca. 67 pct. For så vidt angår institutioner for børne- og ungdomsforsorg gælder der meget varierende regler for fordelingen af driftsudgifterne mellem kommunerne og staten, afhængigt af, hvilken institutionstype der er tale om.

Ved forslaget tilsigtes det at opnå en mere ensartet finansiering af de sociale udgifter. Efter de foreslåede finansieringsbestemmelser — der har været forhandlet mellem regeringens opgave- og byrdefordelingsudvalg og de kommunale organisationer — vil udgifter vedrørende særforsogets — herunder åndssvageforsogets — institutioner ligesom hidtil blive afholdt fuldt ud af staten. Driftsudgifter vedrørende forsorgshjem og lignende institutioner vil blive afholdt af amtskommunen med 75 pct. statsrefusion. De øvrige udgifter — herunder udgifter ved driften af andre institutioner inden for lovforslagets område — vil blive afholdt af kommunerne med 50 pct. statsrefusion.

Det er regeringens hensigt i forbindelse med den ændrede finansiering af de sociale udgifter at søge gennemført en forhøjelse af statens tilskud til kommunerne efter objektive udgiftsbehovskriterier med sigte på, at den hidtidige balance mellem statens og kommunernes udgifter på det område, der dækkes af loven, opretholdes.

I overensstemmelse med disse principper er udarbejdet et lovforslag, hvori den traditionelle opdeling på forskellige forsogsgræne er forladt til fordel for en inddeling i følgende afsnit:

- Afsnit I. Almindelige bestemmelser.
- Afsnit II. Rådgivning og tilsyn.
- Afsnit III. Kontanthjælp.
- Afsnit IV. Praktisk bistand i hjemmet.
- Afsnit V. Hjælpe midler m. v.
- Afsnit VI. Dag- og døgnpleje.
- Afsnit VII. Institutioner.
- Afsnit VIII. Hjelpeforanstaltninger uden samtykke.
- Afsnit IX. Finansiering.
- Afsnit X. Overgangs- og slutningsbestemmelser.

Om udgifterne ved lovforslaget kan følgende bemærkes:

De samlede offentlige udgifter til ydelser efter forslaget — herunder til drift af institutioner — kan på grundlag af finansloven for 1973-74 anslås til godt 6,6 milliarder kr., for så vidt ydelserne fastholdes på det hidtil gældende niveau.

Heraf vedrører godt 1 milliard kr. driftsudgifter vedrørende institutioner for særforsoget — herunder åndssvageforsoget — og forsorgshjem, medens ca. 5,6 milliarder kr. vedrører udgifter, som efter forslaget vil blive afholdt med 50 pct. af kommunerne og 50 pct. af staten.

Som tidligere anført, bygger forslaget direkte på synspunkterne i socialreformkommissionens 2. betænkning.

For så vidt angår merudgifterne ved forslaget, kan der derfor generelt henvises til afsnit VI i betænkningen, i hvilket der på grundlag af finansloven og kommunale budgetter for 1972-73 er foreslået en næjere gennemgang af baggrunden for beregningerne samt af de forskellige udgiftstendenser, der må forventes.

Som det fremgår af betænkningen, må der i de kommende år under alle omstændigheder forventes en udgiftsstigning inden for den påtænkte sociale bistandslovs område. Ved opgørelsen af merudgifterne ved lovændringen må man se bort fra denne udgiftsstigning, men det er klart, at beregningerne som følge heraf i alle tilfælde belastes med betydelig usikkerhed.

Med dette forbehold drager betænkningen den konklusion, at lovforslagets udgiftsvirkninger på kort sigt i helt overvejende grad vil være knyttet til *køntantydelsene*, medens den aktuelle kapacitet, antal pladser, personaletal m. m. sætter snævre grænser for de udgiftsvirkninger, der er knyttet til *institutions- og serviceydelsene*.

På lidt længere sigt vil de sidstnævnte felter derimod komme til at spille en afgørende rolle. Det er imidlertid et spørgsmål, hvorvidt de gevinster, der herved vil blive resultatet af den bedre samordning, planlægning, visitation m. v., vil give sig udslag i en bedre social betjening inden for samme udgiftsbeløb, som i øvrigt måtte forventes, eller i et uforandret betjeningsniveau med mindre udgiftstigninger end ellers forventeligt. Afgørelsen af dette spørgsmål vil bero på den almindelige politiske udvikling.

Kommissionen har foreslået at opdele den kontante hjælp i forbigående og varig hjælp og at fastsætte den forbigående hjælp på et vejledende niveau i overensstemmelse med størrelsen af mellemste invalidepension, medens den varige hjælp — ligesom tilfældet er nu for den almindelige offentlige hjælp — foreslås fastsat i overensstemmelse med folkepensionen. Det er i betænkningens afsnit VI anslået, at disse forslag vil medføre en samlet offentlig årlig merudgift af en størrelsesorden på omkring 100 mill. kr. Den væsentligste del heraf hidrører fra forhøjelsen af almindelig offentlig hjælp (70-90 mill. kr.), medens forhøjelsen for den udvidede